

Το διά των κολλύβων θαύμα του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

- Γράφει ο Γεώργιος Δ. Παπαδημητρόπουλος, Φιλόλογος-Θεολόγος, τ. Λυκειάρχης

Το Σάββατο της Α΄ εβδομάδας των Νηστειών, εορτάζουμε το διά των κολλύβων παράδοξο θαύμα του [αγίου και ενδόξου μεγαλομάρτυρα Θεοδώρου του Τήρωνος](#).

Μετά τον Κωνσταντίο, το γιο του Μεγάλου Κωνσταντί-νου, ανήλθε στον

αυτοκρατορικό θρόνο της Κωνσταντι-νουπόλεως ο Ιουλιανός ο Παραβάτης. Αυτός, από χριστιανός που ήταν, έγινε ειδωλολάτρης και κίνησε σκληρό διωγ-μό εναντίον των χριστιανών, και στα φανερά και στα κρυφά. Λοιπόν, ο ασεβής εκείνος αυτοκράτορας, αφού απόκαμε τι-μωρώντας στα φανερά τους Χριστιανούς με ωμότητα και απερίγραπτη απανθρωπιά, αισθανόμενος ντροπή και έχο-ντας την υποψία μήπως πληθυνθούν ακόμη περισσότερο, σκέφτηκε ο δόλιος αυτός και ανόσιος πώς να τους μιάνει χω-ρίς να το πάρουν είδηση.

Και ιδού τι έπραξε: Ξέροντας ότι οι χριστιανοί κατά την πρώτη εβδομάδα των Νηστειών εξαγνίζονται περισσότερο διά της νηστείας και αφοσιώνονται στον Θεό, κάλεσε τον έπαρχο της πόλεως και τον πρόσταξε να αποσύρει από την αγορά τα πωλούμενα τρόφιμα και ποτά και να εκθέσει προς πώληση άλλα, αφού προηγουμένως τα αναμείξει με αίμα από τις θυσίες και τα μιάνει, ώστε, αγοράζοντάς τα και χρησιμοποιώντας τα οι νηστεύοντες χριστιανοί, να μιανθούν από τα ειδωλόθυτα. Ο έπαρχος έκαμε αμέ-σως πράξη την εντολή: εφοδίασε όλη την αγορά με τροφές και ποτά μiasμένα από τις μυσαρές θυσίες των ειδώλων.

Αλλά ο οφθαλμός του Θεού που βλέπει τα πάντα και αρπάζει εκείνους που κάνουν τον σοφό και τους ταπεινώνει με την ίδια τους την πανουργία, λαμβάνοντας πάντοτε πρόνοια για μάς, διέλυσε τις εναντίον μας μυσαρές επινοήσεις του Παραβάτη. Και να πώς: έστειλε στον πατριάρχη Ευδόξιο -ο οποίος βέβαια δεν τύχαινε να είναι και απόλυτα ορθόδοξος περί την Πίστη- τον μέγα Του αθλοφόρο Θεόδωρο, τον επονομαζόμενο Τήρωνα, εκ του τάγματος των Τηρώνων (=νεοσυλλέκτων) στο οποίο ανήκε.

Ο άγιος Θεόδωρος, λοι-πόν, εμφανίστηκε στον πατριάρχη σε ώρα που ήταν ξύπνιος, και όχι σε όνειρο, και του είπε κάπως έτσι: Σήκω αμέσως και σύναξε το ποίμνιο του Χριστού και δώσε αυστηρή εντολή κα-νέννας να μην αγοράσει τίποτε απολύτως από τα τρόφιμα που υπάρχουν στην αγορά, διότι είναι μiasμένα από τον άσεβη αυτοκράτορα, τον Ιουλιανό, με αίμα από τις θυσίες. Ο πα-τριάρχης βρέθηκε σε μεγάλη αμηχανία και διερωτάτο πώς θα ήταν δυνατόν για εκείνους τους χριστιανούς που δεν είχαν στις αποθήκες τους τρόφιμα δικής τους παραγωγής να μην αγοράσουν από τα εκτεθειμένα στην αγορά προς πώλη-ση.

Ο Άγιος όμως του είπε να προσφέρει σ' αυτούς κόλλυ-βα, και έτσι με τον τρόπο αυτό θα θεραπεύσει τις ανάγκες τους σε τρόφιμα. Αλλά ο Ευδόξιος βρέθηκε και πάλι σε αμηχανία, γιατί δεν ήξερε τί ήταν τα κόλλυβα, και ρώτησε να μά-θει. Αμέσως δε ο Άγιος του είπε: «Κόλλυβα εμείς στα Ευχάιτα συνηθίζουμε να ονομάζουμε το βρασμένο σιτάρι». Αλλά ο πατριάρχης ήθελε να εξακριβώσει και ποιός ήταν άραγε αυτός που ενδιαφερόταν τόσο πολύ για τον χριστώνυμο λαό. Στην επιθυμία αυτή του Ευδοξίου ο Άγιος απάντησε: «Αυτός που αυτή τη στιγμή

εστάλη να σας βοηθήσει είναι ο μάρτυς του Θεού Θεόδωρος». Αμέσως λοιπόν τότε ο πα-τριάρχης σηκώθηκε και συγκέντρωσε το χριστεπώνυμο πλή-ρωμα και, αφού ανάγγειλε σ' αυτό τα όσα είδε, έπραξε αυτά που του είπε ο Μάρτυς. Τοιουτοτρόπως διατήρησε το ποί-μνιο του Χριστού αμόλυντο από τη μυσαρή επινόηση του εχθρού και παραβάτη της Πίστεώς μας.

Ο Ιουλιανός, βλέποντας ότι το σατανικό του σχέδιο μαται-ώθηκε και δεν είχε κανένα αποτέλεσμα, ντροπιάστηκε πολύ και πρόσταξε να εκτεθούν στην αγορά προς πώληση και πάλι τα συνηθισμένα τρόφιμα και ποτά. Ο δε λαός του Χριστού, αφού έφτασε πλέον στο τέλος της η πρώτη εβδομάδα των Νη-στειών, εκδηλώνοντας την ευχαριστία του προς τον Μάρτυρα, τον ευεργέτη του, τίμησε κατά το Σάββατο εκείνο με κόλλυβα και με χαρά μεγάλη τη μνήμη του. Έκτοτε οι πιστοί και μέχρι σήμερα, ανανεώνοντας τρόπον τινά το θαύμα εκείνο, για να μην εξαλειφτεί από τον χρόνο ένα τόσο μεγάλο έργο του Μάρτυρος, τιμάμε και γεραίρουμε διά κολλύβων τον μεγαλομάρ-τυρα Θεόδωρο.

Αυτόν, τον μέγα Θεόδωρο, τον κάλεσε ο ασεβής Βρίγγας, αρχηγός του τάγματος των Τηρώνων, και του συνέστησε να αρνηθεί την πίστη του, δίνοντάς του μάλιστα και κάποιο χρό-νο να το σκεφτεί. Ο Θεόδωρος όμως δεν ανέχτηκε καθόλου τη σύσταση αυτή. Και όχι μόνο δεν ανέχτηκε να αρνηθεί την πίστη του, αλλά και έκαψε το ναό και το άγαλμα της μητέρας των θεών, της Ρέας, αφού πρώτα μοίρασε στους φτωχούς τα διάφορα κοσμήματα και αφιερώματα. Ύστερα από την ενέργειά του αυτή υποβλήθηκε σε πολλά και φριχτά βασανιστήρια. Τελικά τον εξακόντισαν σε μια πυρακτωμένη κάμινο, όπου ο Άγιος, χωρίς να πάθει ούτε το παραμικρό από τη φωτιά, παρέδωσε το πνεύμα του στον Θεό και κοσμήθηκε με τον στέφα-νο του μαρτυρίου.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας - Συναξάρια Τριωδίου και Πεντηκοσταρίου, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 68-71)